

Mill. Kr. mellem de gamle. Det ærede Medlem sagde, at Loven havde borttaget Selvopholdelsesdriften hos de vedkommende. Ja, naturligvis kan man sige, at enhver Gave, der ydes, alle Tider vil indvirke noget i saa Henseende, men under en hvilken som helst Form man end vil give en Alderdomsunderstøttelse, vil det samme være Tilfældet. Det er ogsaa urigtigt, naar det anføres, at den private Godgørenhed skulde være bleven indskrænket. Nej, den private Godgørenhed har blot faaet Ærinde andetsteds. Men naar det ærede Medlem nu betragter den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslov som en saa særdeles daarlig eller slet Lov, forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem kan anbefale at forøge Grundlaget for Loven fra 2 Mill. Kr. til 2,200,000 Kr. Jeg motiverer altsaa min Tilslutning til denne forøgede Bevilling paa en helt anden Maade. Jeg betragter denne Lov om Alderdomsunderstøttelse som en af de bedste Love, vi have faaet i mange Aar, som en Lov, der har gjort overordentlig Gavn og har vakt Tilfredshed saavel hos mange gamle Mennesker som hos Sogneraadene. Jeg synes derfor, at der var god Grund til nu at bevilge de 200,000 Kr., der her er Tale om.

Da jeg har faaet Ordet, er der et Par Bemærkninger til Finansloven, som jeg har Lyst til at gøre. Det Forslag, der foreligger for os her, indeholder vist den største Udgiftsbevilling for et enkelt Aar, vi nogen Sinde have givet. Vi ere naaede saa højt op med de ordinære Udgiftsbevillinger som til 56 Mill. Kr. Der har i de sidste 20 Aar været en ganske overordentlig Stigning. For 20 Aar siden vare vi kun oppe paa 40 Mill., men vi ere siden naaede op til 56, altsaa 16 Mill. højere i dette korte Tidsrum. Og samtidig er vort Hovederhverv gaaet skridtvis tilbage. Det forekommer mig betænkeligt. Der maa vistnok komme en Tid, da vi nødvendigvis maa sige stop. Udgifterne falde væsentlig paa Indenrigsministeriet, Landbrugsministeriet og Kirke- og Undervisningsministeriet. Jeg frygter for, at de rigelige Penge, der gennem de indirekte Skatter strømme ind i Statskassen, friste vor hele Administration til at bruge flere Penge, end der strengt taget behøves, særlig til at bygge meget for dyrt. Jeg har til Dels i Flæng taget nogle Eksempler herpaa fra Bevillingen paa § 27. Der skal saaledes bygges en Holdeplads ved Gadstrup paa Banestrækningen mellem Roskilde og Havdrup. Det er slet og ret en Holdeplads. Dertil er beregnet **76,000 Kr.!** Det forekommer mig at være en alt for stor Sum

til noget saadant. Man kan for 76,000 Kr. bygge Avlsbygninger og Stuehus til en stor Herregaard, og saa skal denne ene Holdeplads koste et saadant Beløb! (Afbrydelse.) Jo, der staar, det skal være en Holdeplads. — Jeg skal nævne en anden Udgift ogsaa paa § 27. Der foreslaas Indførelse af elektrisk Belysning paa Struer Station, det kan naturligvis være meget nyttigt, men naar det paa en saadan mindre Station som Struer skal koste 105,000 Kr., er det et overordentlig stort Beløb, og jeg synes, det er for dyrt. Jeg ved, hvad det koster at anlægge elektrisk Lys paa Fabrikker og Slagterier; men skulde vi give en saadan Betaling, vilde det rigtignok blive meget for dyrt. Jeg tror i det hele taget, at de store Summer, som saa let strømme ind i Statskassen, friste os ind paa en vis Ødselhed med Statens Midler, og det er beklageligt. Det kunde jo tænkes, at der kommer en Tid, hvor Indtægterne ville flyde langt mindre rigelig, og saa er det altid vanskeligt at komme tilbage fra de store Udgifter, man en Gang er kommen ind paa.

Marineministeren (Ravn): Jeg har ønsket at faa Ordet nu for at gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne om Marinens Budget under dette Møde. For det første skal jeg sige, at jeg er ganske enig med det ærede 3dje Medlem fra 1ste Kreds (Gustav Hansen) i, hvad han udtalte om den paatænkte Ekspedition til Siam, og jeg ønsker fremdeles at kunne bidrage, hvad der er mig muligt, til, at denne Ekspedition kommer i Gang i et følgende Aar, men selv om dette sker, vil det naturligvis ikke have samme Betydning som, hvis den var kommen i Aar. Som jeg sagde i Gaar, var det imidlertid ikke muligt uden at gøre et, som jeg syntes, utilladeligt Brud paa den militære Uddannelse, at tage Pengene til „Fyen“ af Udrustningskontoen, som der var forlangt af Folketinget. Om to Aar, da „Fyen“ dog skal ud, er der mere Mulighed for at kunne faa det ordnet paa den Maade, men jeg indrømmer naturligvis, at der er længe til.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere gjorte af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen), har jeg egentlig allerede i Gaar — jeg var jo første Taler i Gaar — men det ærede Medlem var ikke da til Stede — sagt adskilligt, der maaske, hvis han havde hørt det, kunde have haft Indflydelse paa det, det ærede Medlem nu sagde. Jeg skal imidlertid ganske kort komme tilbage til det.